

Via Crucis

DONDERDAG 16 MAART 2017, 20:15 UUR
Amsterdam, Muziekgebouw aan 't IJ

ZONDAG 19 MAART 2017, 15:00 UUR
Leeuwarden, Stadsschouwburg De Harmonie
Voorprogramma door COV Steenwijk, 14:30

MAANDAG 20 MAART 2017, 20:00 UUR
Enschede, Wilmersbergzaal

WOENSDAG 22 MAART 2017, 20:30 UUR
Rotterdam, Grote of Sint Laurenskerk
Voorprogramma door Ars Vocalis, 20:00

DONDERDAG 23 MAART 2017, 20:15 UUR
Alkmaar, Grote Sint Laurenskerk
Voorprogramma door Davanti, 19:45

VRIJDAG 24 MAART 2017, 20:15 UUR
Nijmegen, Concertzaal De Vereeniging

ZATERDAG 25 MAART 2017, 20:15 UUR
Den Haag, Nieuwe Kerk

ZONDAG 26 MAART 2017, 15:00 UUR
Utrecht, TivoliVredenburg (Grote Zaal)
Voorprogramma door Vrouwenkoor Nordlys, 14:30

Uitvoerenden

Nederlands Kamerkoor

Sopranen

Annet Lans
Mónica Monteiro
Cressida Sharp
Saejeong Kim
Julia Reckendrees
Maria Valdmaa

Alten

Marleene Goldstein
Dorien Lievers
Karin van der Poel
Peter de Groot
Åsa Olsson
Annemieke van der Ploeg

Tenoren

Stefan Berghammer
Alberto ter Doest
William Knight
João Moreira
Emilio Aguilar
Harry van Berne

Bassen

Kees Jan de Koning
Gilad Nezer
Matthew Baker
Andrew Hopper
Florian Just
Harry van der Kamp

ASKOISchönberg

Ingrid Geerlings *fluit*
Mirjam Teepe *fluit/piccolo*
Evert Weidner *hobo*
Pierre Woudenberg *klarinet*
Daniël Boeke *klarinet/ basklarinet*
Remko Edelaar *contrafagot*
Frank Braafhart *trompet*
Toon van Ulsen *trombone*
Koen Kaptijn *trombone/ bastrombone*
Ger de Zeeuw *slagwerk*
Jeroen Geevers *slagwerk*
Marijke van Kooten *viool*
Wim de Jong *viool*
Hannah Shaw *altviool*
Hans Woudenberg *cello*
Quirijn van Regteren Altena *contrabas*

Reinbert de Leeuw *dirigent*
Maria van Nieukerken *repetitor*
Matthias Havinga *repetitor*
Sergei Dovgaliouk *spreekstem*

Programma

Franz Liszt 1811 - 1886
Via Crucis

Sofia Goebaidolina *1931
Jetzt immer Schnee

- I. Jij bent mijn stilte
- II. Notitie: Apophatisch
- III. Nu altijd Sneeuw
- IV. Notitie: Apophatisch
- V. Oh zeker, het vaderland

Franz Liszt (ca. 1560 - 1615)

Via Crucis

Prelude:

Vexilla Regis prodeunt,
fulget crucis mysterium,
qua vita mortem pertulit
et morte vitam protulit.
Impleti sunt, quae concinit
David fideli carmine
dicendo nationibus,
regnavit a ligno Deus.
Amen.

O crux, ave, spes unica,
hoc passionis tempore
piis adauge gratiam,
reisque dele crimina.
Amen.

(1e statie: Jezus wordt ter dood veroordeeld)

Pilatus: Innocens sum ego a sanguine justi hujus.

(2e statie: Jezus draagt zijn kruis)

Christus: Ave, ave crux!

(3e statie: Jezus valt voor de eerste maal)

Jesus cadit.

Stabat mater dolorosa
juxta crucem lacrymosa
dum pendebat filius.

(4e statie: Jezus ontmoet zijn heilige moeder)

(5e statie: Simon van Kyrene helpt Jezus het kruis te dragen)

(6e statie- Sancta Veronica)

O Haupt voll Blut und Wunden,
voll Schmerz und voller Hohn!
O Haupt, zum Spott gebunden
mit einer Dornenkron!
O Haupt, sonst schön gezieret
mit höchster Ehr und Zier,
jetzt aber höchst beschimpfet,
gegrüßet seist du mir!

(7e statie: Jezus valt ten tweede male)

Jesus cadit.

Stabat mater dolorosa
juxta crucem lacrymosa
dum pendebat filius.

Prelude:

Christus' vaandels verschijnen,
't mysterie blinkt van 't kruis,
waaraan het leven de dood doorstond
en door de dood het leven bevorderde.
Vervuld is wat David
geloofwaardig bezong en
de volkeren verkondigde:
God regeerde vanaf het kruishout.
Amen.

Gegroet, o kruis, onze enige hoop
schenk ons in deze lijdenstijd
de vrome genade, en
de zondaar barmhartigheid.
Amen.

(1e statie: Jezus wordt ter dood veroordeeld)

Pilatus: Ik ben onschuldig aan het bloed van deze
rechtvaardige.

(2e statie: Jezus draagt zijn kruis)

Gegroet, o kruis.

(3e statie: Jezus valt voor de eerste maal)

Jezus valt.

Onder 't kruishout, droef van harte,
stond de moeder allersmarte,
waar haar zoon te lijden hing.

(4e statie: Jezus ontmoet zijn heilige moeder)

(5e statie: Simon van Kyrene helpt Jezus het kruis te dragen)

(6e statie- Sancta Veronica)

O Hoofd vol bloed en wonden,
met pijn bedekt en hoon.
O Hoofd, tot spot omwonden
met een doornenkroon.
O Hoofd dan andere kronen
en glorie waardig zijt,
ik wil U mijn hart tonen
en groet U, die zo lijdt.

(7e statie: Jezus valt ten tweede male)

Jezus valt.

Onder 't kruishout, droef van harte,
stond de moeder allersmarte,
waar haar zoon te lijden hing.

(8e statie: De vrouwen van Jerusalem)

Christus: Nolite flere super me,
sed super vos ipsas flete
et super filios vestros.

(9e statie: Jezus valt ten derde maal)

Jesus cadit.

Stabat mater dolorosa
juxta crucem lacrymosa
dum pendebat filius.

(10e statie: Jezus wordt ontkleed)

(11e statie: Jezus wordt aan het kruis geslagen)

Crucifige.

(12e statie: Jezus sterft aan het kruis)

Christus: Eli, Eli, lamma Sabachthani?
In manus tuas commendo spiritus meum.
Consummatum est.

Consummatum est.

O Traurigheid, o Herzeleid,
ist das nicht zu beklagen?
Gott des Vaters einigs Kind
wird ins Grab getragen.
O Traurigheid, o Herzeleid.

(13e statie: Jezus wordt van het kruis genomen)

(14e statie: Jezus wordt in het graf gelegd)

Ave crux, spes unica,
mundi salus et gloria,
auge piis justitiam.
Reisque dona veniam!
Amen.

Ave crux. Ave crux!

(8e statie: De vrouwen van Jerusalem)

Ween niet om mij,
maar ween om uzelve
en om uw kinderen.

(9e statie: Jezus valt ten derde maal)

Jezus valt.

Onder 't kruishout, droef van harte,
stond de moeder allersmarte,
waar haar zoon te lijden hing.

(10e statie: Jezus wordt ontkleed)

(11e statie: Jezus wordt aan het kruis geslagen)

Kruisigt hem.

(12e statie: Jezus sterft aan het kruis)

Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten? In uw
handen beveel ik mijn geest.
Het is volbracht.

Het is volbracht.

O treurigheid, o harteleid,
is dat niet te beklagen?
God de Vaders enig kind
wordt het graf ingedragen.
O treurigheid, o harteleid.

(13e statie: Jezus wordt van het kruis genomen)

(14e statie: Jezus wordt in het graf gelegd)

Gegroet, o kruis, onze enige hoop,
heil en heerlijkheid van de wereld,
gerechtigheid voor de vromen.
En barmhartigheid voor de zondaren!
Amen.

Gegroet, o kruis!

Sofia Goebaidoelina (*1931)

Jetzt immer Schnee

Tekst: Gennadi Aigi (1934-2006)

I. Ты моя тишина

о тебе говорю
я окраинным звездам прозрачной
зимы: “о как можно быть такой тишиною?..” -
Ею – может быть – я окружен как безмолвием
поля с мерцанием участливо- ясным
но не очиститься
душе моей зыбью ее и волнами неслышными
как проясняется сон мой – как будто давно –
без меня – уже бодрствующий приснившейся в этом
году белизною
такой милосердною – к миру... – но когда-то –
возможно –
убудет и цельность
твоя и твоя полнота неколеблемая
столь простая и ясная как благодать
хоть на каплю слезы за меня и когда я исчезну – ты
выскажешь горе
без слов – только отблеском горя
а взамен – словно вздох – примешь чистую долю
и стойкую меру
такой пустоты что и жизненной будет и смертной
словно там где не может быть Духа
пребывает Его утешенье... – но – люблю я и знаю:
для Бога нетронутой
сохранится твоя тишина

II. Запись: Апорнатис

(Instrumentaal)

III. Теперь всегда снега

Н. Б.
как снег Господь что есть и есть что есть снега когда
душа что есть
снега душа и свет
а все вот лишь о том
что те как смерть что есть что как они и есть
признать что есть и вот среди света тьма и есть
когда опять снега О-Бог-Опять-Снега
как может быть что есть
а на поверку нет
как трупы есть и нет
о есть Муляж-Страна
вопроса нет что есть когда Народ глагол который
значит нет
а что такое есть
при чем тут это есть
и Лик такой Муляж что будто только есть страна
что Тьма-и-Лик
Эпоха-труп-такой
а есть одно что есть когда их сразу нет –
о Бог опять снега! –

I. Jij bent mijn stilte

*Ik spreek over jou
tot de verste sterren van de doorschijnende winter:
'Oh, hoe kan er zulke stilte zijn?...'*
*Zij omringt mij - misschien - als het zwijgen van een met
flikkerend medeleven oplichtend veld
maar er is geen loutering
voor mijn ziel in haar deining en geruisloze golven
mijn slaap klaart op - alsof hij al lang - zonder mij - gewekt
is
door het dit jaar in een droom verschenen wit
dat zo barmhartig is - voor de wereld...
maar eens - wellicht - verdwijnt je volmaaktheid
en je onwankelbare volheid
zo eenvoudig en glanzend als een zegen
laat slechts een enkele traan om mij
en als ik verdwijn - uit je je verdriet woordeloos -
slechts door de weerspiegeling van de pijn
en in plaats daarvan - als een zucht -
ontvang je een eerlijk deel
en een vaste maat van deze leegte die tegelijkertijd het leven
en de dood is
daar waar de Geest niet zijn kan
verblijft Zijn troost... -
maar - ik heb lief en ik weet:
voor God
zal je stilte ongerept blijven*

II. Notitie: Apophatisch

III. Nu altijd Sneeuw

N.B.
*Als sneeuw is de Heer en wat is, is eveneens sneeuw
als de ziel bestaat
De ziel is sneeuw en licht
maar men denkt altijd dat zij gelijk aan de dood zijndie is
wat zij ook zijn
en dat hier in het licht ook duisternis is
als er weer sneeuw is
Oh, God-Weer-Sneeuw
Hoe kan dat wat er is er zijn?
En bij nader inzien ook weer niet
alsof daar lijken zijn en niet zijn
Oh, het is een afdruk van het land
men vraagt niet wat het is als het Volk het woord is
maar ook dat er iets is
het Heilige Gelaat is zelf zo'n afdruk
alsof het land er slechts is
als Duisternis en Gelaat
Tijd - Dood lichaam
toch is er een enkel iets dat is als er plotseling niets meer is
oh, God, alweer sneeuw!-
alles is verdwenen, wat rest is Levenloos Land*

их нет как есть одно лишь Мертвизна-Страна
есть так что есть и нет
и только этим есть
но есть что только есть есть вихрь как чудом вмиг
нет Мертвости-Страны о бог опять снега
душа снега и свет
о Бог опять снега
а будь что есть их нет
снега мой друг снега душа и свет и снег
о Бог опять снега
и есть что снег что есть

IV. Запись: Арорнатис

К. Б.

а была бы ночь этого мира огромна страшна как
Господ- не-Открытый
такую бы надо выдерживать но люди-убийцы
вкраплены в тьму этой ночи земной:
страшно-простая
московская страшная ночь

V. О Да: Родина

была как лужайка страна мир – как лужайка
там были березы-цветы
и сердце-дитя
а как те березы-цветы ветром
этого мира сдувались
и розы-снега
окружали как ангелов-нищенок вздох сельских
безмолвных!.. – и с их Свето-Жалостью
вместе светили
(здесь – место молчанью такому же долгому
как их бесконечная жизнь)
мы назывались – Сияния этого многие
каждый скрепляя
свеченье живое
вторично в страданьи

*Opdat men beseft dat zij zijn
Het is, zoals het is en het is niet
en slechts daarom is het
maar het is slechts wat het is
een wervelwind steekt op en door een plotseling
wonder is er geen Kadaver Vaderland meer
ziel, sneeuw en licht
Oh, God, weer sneeuw
En laat ze er dan niet zijn
dat betekent dat er niets is
de sneeuw, mijn vriend de sneeuw,
de ziel, het licht en de sneeuw
wat is dat hier en dat zijn
Oh God, weer sneeuw
en wat is, is sneeuw*

IV. Notitie: apofatisch

K.B.

*En als er een nacht van deze wereld zou zijn
geweldig en huiveringwekkend
als de Niet-Geopenbaarde-Heer
dan zou men die moeten verdragen
maar de moordenaars
zijn uitgezaaid in de duisternis van deze aardse
nachthuiveringwekkend-eenvoudig
is de huiveringwekkende nacht van Moskou*

V. Oh zeker, het vaderland

*Als een weide was het land
als een weide, ook de wereld en een kinderhart
maar hoe waaiden de berkenbloesem we- in de
wind van deze wereld
en sneeuwrozen omringden met een zucht van bedel-
engelenhet zwijgzame volk van het land...
en samen met hun Licht-Barmhartigheid straalden zij
(hier is een plaats voor de stilte
die net zo lang duurt
als hun eindeloze leven)
Velen van ons noemden zich bij deze naam: 'Wit stralende
licht'
er waren berkenbloesem
ieder versterkte het levende licht
nog een maal in het lijden (dezelfde stilte ook hier)
en we leefden en luisterden: hoe zou de zuiverheid
zich uitdrukken in een enkel woord?
ononderbroken straalt het
zuiverheid-wereld*